

МАГАРЕШКОТО ПЕТАЛО

ПО НАРОДНА ПРИКАЗКА

Яхналь дребното си магаре, дѣдо Пешо се връщаше отъ пазаръ и смучеше прѣстената си лулица. На моста срещна царя съ черъ конь, а подире му двама боляри на бѣли коне. Дѣдо Пешо сне калпакъ, отби се и дълго гледа назадъ.

— Ехъ, — мислѣше си той, — ако да бѣхъ царь и азъ щѣхъ да яхамъ на конь!

Въ туй време тримата конници спрѣха на завоя. Единиятъ боляринъ слѣзе, взе нѣщо отъ земята и го подаде на царя. Дѣдо Пешо впери очи да види, какво ще е туй нѣщо, дето го разглежда царя и като разбра, засмѣ се високо:

— Магарешко петало!

Ония тримата шибнаха конетѣ. Старецътъ подкани магарето и то повдигна лѣвия си кракъ, ама не рачи да пристѣпни. Дѣдо Пешо го шибна и отъ клатенето разбра, че неговиятъ сивъ другарь е загубилъ петалото си и затуй куца. Слѣзе и го поведе за юларчето. Когато стигна въ кѣщи, седна на прага, извади кесията си, изсипа по земята що пари имаше, прочете ги и поклати глава: не стигатъ за едно петало. Лѣвото му око се налѣ.

Дѣдо Пешо имаше едно юначно пѣтле. Куцо пѣтле. Като видѣ пѣтлето, че окото на дѣда Пеша се налѣ, изправи се предъ него и му рече: